

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

MOLNÁR ÉVA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(10346/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. október 7.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Molnár Éva kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*

Antonella Mularoni,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

Sajó András,

Işıl Karakaş, *bírák*

és Françoise Elens-Passos *Hivatalvezető-helyettes,*

2008. szeptember 16-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (10346/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Molnár Éva („a kérelmező”) 2005. február 14-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Molnár Sz. S., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Képviselője, dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. A kérelmező azt állította, hogy annak a tüntetésnek a feloszlatása, amelyben részt vett, pusztán amiatt, hogy előzetesen nem jelentették be a rendőrségnek, megsértette az Egyezmény 11. Cikke szerinti értelemben számára biztosított békés célú gyülekezés szabadságát.

4. 2007. november 27-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

5. A kérelmező 1954-ben született, és Engelskirchenben, Németországban él.

A. Az ügy körülményei

6. A felek előterjesztései alapján az ügy tényei az alábbiak szerint összegezhetők.

7. 2002. április 7-én és 21-én országgyűlési választásokat (7-én első, 21-én második forduló) tartottak Magyarországon. Az országot 1998 óta kormányzó, ilyen módon a választások lebonyolításáért felelős koalíció elveszítette többségét.

8. A választások hivatalos eredményeit a helyi és a megyei területi választási bizottságok állapították meg a második fordulót követően. Miután a bíróságok elbíráltak néhány, a választási eljárás törvényességével és kimenetelével kapcsolatos panaszt, 2002. május 4-én az Országos Választási Bizottság a Magyar Közlönyben közzétett közleményében megállapította, hogy az eredmény végleges. A korábbi magyar választásokhoz hasonlóan az eredmények ezúttal is gyakorlatilag megegyeztek a második forduló exit poll eredményeivel, valamint a Bizottság által 2002. április 21-én este bejelentett előzetes eredményekkel. Ennek ellenére ezt követően egyes médiákban olyan nézeteket kezdtek hangoztatni, hogy a választásokat „elcsalták”.

9. Nemzetközi megfigyelők – különösen az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Irodája – megállapították, hogy az országgyűlési választások a nemzetközi standardoknak megfelelően zajlottak le, s hogy a magyar választási rendszer általánosan átlátható, számon kérhető, szabad, tisztességes és egyenlő eljárás alapjául szolgált.¹

10. Két hónap eltelt, ezalatt a volt ellenzéki pártok koalíciójából megalakult az új kormány, amely 2002. május 27-én lépett hivatalba. 2002. július 4-én, csütörtök reggel, több száz tüntető kezdett tüntetni a szavazólapok jogszabály által előírt, július 20-22-re időzített megsemmisítése ellen. A tüntetők autóikkal eltorlaszolták a Budapest központjában elhelyezkedő Erzsébet hidat. Céljuk a szavazatok újraszámolásának kikényszerítése volt. Mivel a közlekedést teljes mértékben lehetetlenné tették, s tüntetésüket a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvényben („gyülekezési törvény”) foglalt követelménnyel szemben nem jelentették be a rendőrségnek, a tüntetést több óra múlva feloszlatták.

11. Röviddel ezt követően, du. 1 óra körül – ismét bejelentés nélkül – több tüntető gyűlt össze a Kossuth téren a Parlament épülete előtt, a szavazólapok újraszámolását követelve és támogatásáról biztosítva a reggeli Erzsébet hídhi események résztvevőit.

12. A kérelmező 2004. február 14-i beadványai és a Kormány észrevételei szerint e tüntetések az Erzsébet hídon zajlottak, majd

---

1. Az EBESZ Jelentést ld.: http://www.osce.org/documents/odihr/2002/06/1430_en.pdf

áthelyeződtek a Kossuth térre. 2007. december 23-i beadványaiban azonban a kérelmező azt állította, hogy a Kossuth téri tüntetők csupán az Erzsébet hidat elfoglalók támogatói voltak.

13. Miután a kérelmező a hírekből értesült ezen eseményekről, este 7 óra körül csatlakozott a tüntetéshez. Ekkorra a Kossuth tér környékén jelentős zavar állt be a magán- és tömegközlekedésben, beleértve a villamos- és trolibuszforgalmat is. A tüntetők létszáma becslések szerint több száz főtől két- háromezer főig terjedt. A rendőrség először megpróbálta fenntartani a közlekedés rendjét, de azután néhány közeli utcát le kellett zárnia. Végül, amikor már kezelhetetlenné vált a helyzet, este 9 óra körül a rendőrség erőszak alkalmazása nélkül feloszlatta a tüntetést. A kérelmező a feloszlátásig részt vett a demonstrációban.

14. A magyar médiák részletesen beszámoltak az eseményekről, amelyek vezető hírré váltak az egész országban. A Köztársasági Elnök hivatalos közleményben ítélte el a 2002. július 4-i eseményeket, jogellenesnek nyilvánítva azokat. Hangsúlyozta, hogy Magyarország stabil parlamentáris demokrácia, ahol az emberi jogokat tiszteletben tartják, s ahol a kritikus nézeteknek is jogszerű módon kell hangot adni.¹

15. A kérelmező a rendőri intézkedés bírósági felülvizsgálatát kérte a Pesti Központi Kerületi Bíróságtól. A kérelmező azt állította, hogy a tüntetés feloszlátása jogellenes volt.

16. 2003. október 1-jén a Kerületi Bíróság elutasította a kérelmező keresetét. A Bíróság megállapította, hogy a tervezett gyülekezés rendőrségi bejelentésére vonatkozó kötelezettség minden demonstráció tekintetében fennállt, beleértve a spontán demonstrációkat is. Mivel a kérelmező nem tagadta, hogy a szóban forgó tüntetést a gyülekezési törvény 14.§-ban foglalt követelménnyel szemben nem jelentették be a rendőrségnek, a rendőrségnek nem volt más választása, mint hogy feloszlassa a demonstrációt.

17. Továbbá, a bíróság megállapította, hogy a nyilvános gyülekezések rendőrségi bejelentésének kötelezettsége a közérdek és mások jogainak védelmét, nevezetesen zavargás megelőzését, valamint a közlekedés rendjének fenntartását szolgálta. Ezért a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrség által tett intézkedések a jogszabályokkal összhangban álltak.

18. A kérelmező fellebbezett. 2004. július 13-án a Fővárosi Bíróság helyben hagyta az elsőfokú határozatot. Az ítéletet 2004. augusztus 31-én kézbesítették a kérelmező ügyvédje számára.

---

1. http://www.keh.hu/keh/elodok/madl_ferenc/kozlemenyek/20020705nyilatkozat_demonstraciok.html

B. Releváns hazai jogszabályok

1. A Magyar Köztársaság Alkotmánya

19. A Magyar Köztársaság Alkotmánya (a többször módosított 1949. évi XX. törvény) releváns része kimondja:

62. §

“A Magyar Köztársaság elismeri a békés gyülekezés jogát és biztosítja annak szabad gyakorlását.”

2. Az 1989. évi III. törvény a gyülekezési jogról

20. A gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (“a gyülekezési törvény”) releváns rendelkezései kimondják:

2. §

“(3) A gyülekezési jog gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével.”

6. §

“A közterületen tartandó rendezvény szervezését a rendezvény helye szerint illetékes rendőrkapitányságnak, Budapesten a Budapesti Rendőrfőkapitányságnak (a továbbiakban: rendőrség) legalább három nappal a rendezvény megtartásának tervezett időpontját megelőzően kell bejelenteni. A bejelentési kötelezettség a rendezvény szervezőjét terheli.”

8. § (a releváns időszakban hatályos szöveg)

„(1) Ha a bejelentéshez kötött rendezvény megtartása a népképviselői szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetné, illetőleg a közlekedés rendjének aránytalan sérelmével járna, a rendőrség a bejelentésnek a hatósághoz való beérkezésétől számított 48 órán belül a rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínén, vagy időben való megtartását megtilthatja.

9. §

„(1) A rendőrség határozata ellen fellebbezésnek helye nincs; a határozat közlésétől számított három napon belül a szervező kérheti az államigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát.”

14. § (a releváns időszakban hatályos szöveg)

“(1) Ha a gyülekezési jog gyakorlása a 2. § (3) bekezdésében foglaltakba ütközik, vagy a rendezvényen a résztvevők fegyveresen, illetőleg felfegyverkezve jelennek meg, továbbá ha bejelentéshez kötött rendezvényt bejelentés nélkül ... vagy tiltó határozat ellenére tartanak, a rendőrség a rendezvényt feloszlatja....

(3) Ha a rendezvényt felosztatják, a rendezvény résztvevője a felosztatástól számított tizenöt napon belül pert indíthat a felosztatás jogellenességének megállapítására.”

A JOG

A 11. CIKK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

21. A kérelmező panaszolta, hogy a rendőrség pusztán a bejelentés hiánya miatt oszlatta fel a békés tüntetést, amelyben ő rész vett, megsértve az Egyezmény 11. Cikkét, amelynek releváns része kimondja:

“1. Mindenkinnek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához...

2. E jogok gyakorlását csak a törvényben meghatározott, olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban ... a zavargás vagy bűnözés megakadályozása, ... illetőleg mások jogai és szabadságai védelme ... céljából.”

A. Elfogadhatóság

22. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

1. Történt-e beavatkozás a békés célú gyülekezés szabadságának gyakorlásába?

23. A Kormány nem vitatta, hogy a kérelmezőt megillették a 11. Cikkben foglalt garanciák; a Kormány azt sem tagadta, hogy a tüntetés felosztatása beavatkozást jelentett a kérelmező számára e rendelkezés alapján biztosított jogok gyakorlásába. A Bíróság nem lát okot arra, hogy eltérő álláspontra helyezkedjék. A Kormány ugyanakkor előadta, hogy a beavatkozás a 11. Cikk második bekezdése alapján igazolt volt.

2. Igazolt volt-e a beavatkozás?

24. Ezért azt kell eldönteni, hogy a panaszolt intézkedés “törvényben meghatározott” volt-e, a 2. bekezdésben felsorolt törvényes célt vagy

célokat szolgált-e, s “egy demokratikus társadalomban szükséges” volt-e azon célok elérése érdekében.

a. Törvényben meghatározott

25. A felek nem vitatták, hogy a kérelmező békés célú gyülekezési szabadságának korlátozására a gyülekezési törvény 14. §-a alapján került sor, amelynek szövege egyértelmű. Ezért a törvényesség követelménye teljesült.

b. Törvényes cél

26. A Kormány előterjesztette, hogy a békés célú gyülekezés jogának korlátozása közterületeken mások jogainak védelmét, például a szabad mozgáshoz való jogot, illetve a közlekedés rendjének biztosítását szolgálta.

27. A Kormány továbbá előterjesztette, hogy a békés célú gyülekezés szabadsága nem korlátozható az Állam be nem avatkozásának pusztá kötelezettségére. Bizonyos esetekben pozitív intézkedések megtétele szükséges a gyülekezés békés jellegének biztosítása érdekében. Ezért a 3 napos határidő szükséges ahhoz, hogy a rendőrség – többek között – a többi szervvel lefolytathassa a szükséges egyeztetéseket, végrehajtsa a rendőri erők átcsoportosítását, továbbá biztosítsa a tűzoltóság rendelkezésre állását és a személyautók eltávolítását. A Kormány arra is felhívta a figyelmet, hogy amennyiben ugyanazon területre több szervezet jelent be egyidejű demonstrációt, további egyeztetések is szükségessé válhatnak.

28. A kérelmező nem érintette ezt a kérdést.

29. E megfontolások fényében a Bíróság meggyőződött arról, hogy a panaszolt intézkedés a zavargás megelőzésének és mások jogai védelmének törvényes célját szolgálta.

c. Egy demokratikus társadalomban szükséges

(i) A felek érvei

30. A Kormány előterjesztette, hogy a jelen kérelem különbözik a *Bukta és mások kontra Magyarország* ügytől (25691/04. sz. ECHR 2007–...). A jelen körülmények között a tüntetés nem tekinthető spontánnak, tekintet nélkül arra, hogy mi volt a résztvevők valós célja: a szavazatok újraszámoltatása, vagy a reggeli, Erzsébet hídi események résztvevőivel való szolidaritás kifejezése. Mivel azon célokat megfelelően bejelentett tüntetéssel is el lehetett volna érni, a Kossuth téri délutáni tüntetés – amely a Kormány véleménye szerint az Erzsébet hídi tüntetés folytatása volt – nem tekinthető politikai eseményre adott közvetlen reagálásnak.

31. A Kormány azt is előterjesztette, hogy a „közvetlen reagálás” tétele nem alkalmazható feltétel nélkül minden spontán demonstrációra. A jelen ügy körülményei között egy jogellenes esemény – az Erzsébet hídi tüntetés

– felosztatását egy be nem jelentett demonstráció követte, amelyről az abban részt vevők azt állították, hogy „spontán”. A Kormány szerint ennek az érveknek az elfogadása arra az elfogadhatatlan eredményre vezetne, hogy a jogszabályban megkövetelt bejelentési kötelezettség egyszerűen kijátszhatóvá válna. A Kormány arra is rámutatott, hogy a kifogásolt események jelentős fennakadást okoztak a város közlekedésében.

32. Végezetül a Kormány aláhúzta, hogy a bejelentési kötelezettség nem a hatalmi önkény eszköze, hanem az állam pozitív kötelezettségeinek teljesítéséhez – nevezetesen mások jogai, különösen a szabad mozgáshoz való jog biztosításához – nélkülözhetetlen eszköz.

33. A kérelmező vitatta ezeket az érveket és hangsúlyozta, hogy a spontán tüntetés felosztatásának egyetlen indoka a bejelentés hiánya volt. Továbbá előadta, hogy a tüntetés csak kisebb fennakadást okozott a közlekedésben, különösen abban az időpontban, amikor felosztatásra került.

(ii) A Bírótság értékelése

34. A Bírótság észrevételezi, hogy a 11. Cikk 2. bekezdése feljogosítja az Államokat arra, hogy a gyülekezés szabadságához való jog gyakorlását „törvényben meghatározott” korlátozásoknak vessék alá. A Bírótság megjegyzi, hogy a közterületen tartott békés célú gyülekezés szabadságának korlátozása mások jogainak védelmét szolgálhatja a zavargás megelőzése és a közlekedés rendjének biztosítása érdekében.

35. A Bírótság megismétli, hogy bejelentési kötelezettség előírása általában nem sérti azon jog lényegét. A 11. Cikk szellemével nem ellentétes, ha közrendi és nemzetbiztonsági okokból valamely Magas Szerződő Fél *a priori* megköveteli, hogy a rendezvények megtartását engedélyhez kössék (ld. *Nurettin Aldemir and Others v. Turkey*, nos. 32124/02, 32126/02, 32129/02, 32132/02, 32133/02, 32137/02 and 32138/02 (joined), 42. bekezdés, 2007. december 18.).

36. Különleges körülmények között azonban, amikor – például valamely politikai eseménnyel kapcsolatban – spontán demonstráció formájában közvetlen reagálás válhat indokolttá, az eseményt követő demonstráció felosztatása pusztán a megkívánt bejelentés hiánya miatt, a résztvevők bármiféle jogellenes magatartása nélkül, a békés célú gyülekezés szabadságának aránytalan korlátozását jelentheti (ld. fent hivatkozott *Bukta és mások*, 35-36. bekezdés). Fontos, hogy a hatóságok bizonyos fokú türelmet tanúsítsanak a békés gyülekezésekkel szemben, ha az Egyezmény 11. Cikke alapján biztosított gyülekezési szabadságot nem akarjuk minden lényegétől megfosztani (ld. fent idézett *Nurettin Aldemir and Others*, 46. bekezdés).

37. A Bíróság véleménye szerint azonban a *Bukta és mások* ügyben megállapított elv nem terjeszthető ki addig a pontig, hogy a bejelentés hiánya sohasem válhat tömegosztatás jogszerű alapjává. A bejelentés célja nem csupán – egyfelől – a gyülekezéshez való jog, illetve – másfelől –

mások jogainak és törvényes érdekeinek (beleértve a mozgáshoz való jogot is) az összehangolása, hanem a zavargás vagy bűnözés megelőzése is. Ezen ellentétes érdekek kiegyensúlyozására a Tagállamokban elfogadott gyakorlat az előzetes közigazgatási eljárás intézménye olyan esetekben, amikor nyilvános demonstráció szervezéséről van szó. A Bíróság véleménye szerint az ilyen követelmények önmagukban mindaddig nem ellentétesek az Egyezmény 11. Cikkében megtestesülő elvekkel, amíg nem válnak az Egyezményben védett békés célú gyülekezés szabadságának rejtett akadályává (ld. *Balçık and Others v. Turkey*, no. 25/02, 49. bekezdés, 2007. november 29.).

38. A Bíróság ezért úgy véli, hogy a spontán demonstráció tartásához fűződő jog csak különleges körülmények között írhatja felül a nyilvános gyülekezés bejelentésének kötelezettségét, nevezetesen, ha egy aktuális eseményre való közvetlen reagálás demonstráció formájában válik szükségessé. A főszabálytól való ilyen eltérés különösen akkor lehet indokolt, ha a késedelem elavulttá tenné a reagálást.

39. A Bíróság szerint azonban a jelen ügy tényei nem tárnak fel olyan különleges körülményeket, amelyekre az egyetlen megfelelő reagálás az azonnali demonstráció volt. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a választások hivatalos eredményeit 2002. május 4-én, két hónappal a kifogásolt demonstráció előtt tették közzé, s hogy a választások eredményét objektíven állapították meg. Amennyiben a tüntetők célja az Erzsébet hídi tüntetőkkel való szolidaritás kifejezése volt, a Bíróság nincs meggyőződve arról, hogy a demonstráció elavulttá vált volna, ha a tüntetők tiszteletben tartották volna a bejelentésre vonatkozó szabályt.

40. Továbbá, a Bíróság észrevételezi, hogy a szóban forgó időszakban Magyarországon nem kellett engedélyeztetni a nyilvános demonstrációk megtartását; a rendőrségnél azonban 72 órával korábban be kellett jelenteni az eseményt. Ha a rendőrség úgy határozott, hogy megtiltja a demonstrációt, akkor a szervezők három napon belül bírósági felülvizsgálatot kérhettek. Ilyen módon a Bíróság meggyőződött arról, hogy léteztek eljárásjogi garanciák a gyülekezési szabadság ésszerűtlen korlátozásának megakadályozására.

41. Továbbá, a Bíróság észrevételezi, hogy a kifogásolt események egy olyan jogellenes demonstrációból eredtek (ld. fenti 10. és 14. bekezdés), amelynek során Budapest központjában eltorlaszoltak egy fő hidat. Tekintet nélkül arra, hogy az azt követő Kossuth téri tüntetésen részben vagy egészben ugyanazon személyek vettek-e részt, ez utóbbi összejövetel – amelyen a kérelmező részt vett – deklarált célja azok támogatása volt, akik jogellenesen tüntettek az Erzsébet hídnál. Ezért az események ezen kombinációjának alapvetően rendbontó jellege olyan nyilvánvaló, hogy a rendőrség összejövetelt feloszlató döntése nem mondható ellentétesnek az Egyezmény 11. Cikkének tárgyával és céljával. A Bíróság megismétli, hogy a demonstrációk szervezőinek és résztvevőinek, mint a demokratikus eljárás

aktorainak, a hatályos rendelkezések betartásával kell tiszteletben tartaniuk az azon eljárásra vonatkozó szabályokat (ld. fent hivatkozott *Balçık and Others* 49. bekezdés).

42. A Bíróság azt is hangsúlyozza, hogy a gyülekezési szabadság egyik célja, hogy teret biztosítson a nyilvános viták és a tiltakozás nyilvános kifejezése számára. A 11. Cikkben védett békés gyülekezés szabadságának egyik célja a 10. Cikkben biztosított személyes vélemények kifejezésének védelme (ld. *Ezelin v. France*, 1991. április 26., 37. bekezdés, Series A no. 202). Ezzel kapcsolatban a Bíróság megjegyzi, hogy a tüntetők délután 1 óra körül gyűltek össze a Kossuth téren, a kérelmező pedig este 7 óra körül csatlakozott hozzájuk. A rendőrség azonban csak körülbelül este 9 órakor oszlatta fel a tüntetést, következésképpen a tüntetők számára több óra állt rendelkezésre arra, hogy véleményüket kifejezzék.

43. Ilyen körülmények között a Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező számára kellően hosszú idő állt rendelkezésre ahhoz, hogy demonstráló társai iránti szolidaritását kifejezze. Ezért a Bíróság úgy találja, hogy a kérelmező gyülekezési szabadságába történt végső beavatkozás nem tűnik ésszerűtlennek (ld. *mutatis mutandis*, *Cisse v. France*, no. 51346/99, 52. bekezdés, ECHR 2002-III). A Bíróság meggyőződött arról, hogy a rendőrség annak ellenére tanúsította a szükséges toleranciát a demonstrációval szemben, hogy az eseményről – amely a Bíróság véleménye szerint elkerülhetetlenül sértette a közlekedés rendjét, és a közrend bizonyos mértékű megzavarásával járt (ld. *Çiloğlu and Others v. Turkey*, no. 73333/01, 51. bekezdés, 2007. március 6.) – azt megelőzően (a fent hivatkozott *Balçık and Others*, 51. bekezdésével szemben) nem rendelkezett tudomással. Ebben a tekintetben a jelen ügy különbözik más ügyektől, amelyekben a feloszlításra nagyon gyorsan került sor (ld. fent hivatkozott *Bukta és mások*, 10. bekezdés; *Oya Ataman v. Turkey*, no. 74552/01, 41-42. bekezdés, ECHR 2006-XIV; fent hivatkozott *Balçık and Others*, 51. bekezdés).

44. A spontán demonstrációk szervezésére gyakorolt potenciális hűtő hatást illetően a Bíróság meggyőződött arról, hogy a demonstrálóknak több órán keresztül módjukban állt az Egyezményben számukra biztosított békés gyülekezéshez való jog gyakorlása (ld. *Bączkowski and Others v. Poland*, no. 1543/06, 67. bekezdés, ECHR 2007-...).

45. A fenti megfontolásokra figyelemmel a Bíróság úgy találja, hogy a kérelmező tüntetésének feloszlítása egy demokratikus társadalomban szükséges volt, s nem tekinthető aránytalan intézkedésnek az elérni kívánt törvényes cél megvalósítása érdekében.

46. Ezért az Egyezmény 11. Cikkét nem sértették meg.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 11. Cikkét nem sértették meg;

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. október 7-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök